

40. Illam hodie recordor virginem valde iratam, lacrimas, quae cum oculorum collyrio permistae ad aurem usque defluebant, fundentem; plenis rotundisque papillis et reliquis ornatam, fuscam, multarum virtutum decore splendidam.
41. Iam vero illud os, quod aureo colore ut pura auctumnalis luna splendet et vel sancti viri mentem rapiat, nedum meam! quodsi hoc, nectari simile, assequi possem, oscula sane infigerem denuo nec separatio angeret animum meum.
42. Hodie illius memini oris, ut Nymphaeae pollinis suaveolentis, amoris aquam praebentis, Cupidinis ardorem exstinguentis: quodsi hoc unicum gaudii lavacrum denuo assequar, vitam sane relinquam illud obtinendi causa.
43. Iam animum meum consternatum reddit, quod eheu, inter alias mulieres talem formam non mihi licet depingere, in orbe terrarum, virginum genere abundante, ubi eximiarum vicissim invenitur virtutum culmen.
44. Ad mentem meam, Nymphaeae in separationis vado fluctuanti similem, paullatim revenit amabilis illa Phoenicoptera, turgentibus ex prima iuventute membris, quae tenera corporis forma delicatam ac tremulam gaudii undam depingit.
45. Hodie illam cogito optimi regis filiam, lasciva ob perfectae iuventutis ebrietatem lumina iactantem; quae filia potius videbatur regis Gandharvorum, Yakshorum, Deorum ac Kinnarorum ex coelo in conspectum delapsa.
46. Neque noctu dieve obliviscor virginis e somno surgentis, benignae, cuius statura gracilis columnae instar tenera; cuius tumida papillarum vasa nectare erant impleta et quae corpus suum variis decoraverat ornamentis.
47. Hodieque recordor formosam, membris, auri splendore nitentibus, languidam et amoris metu tremebundam; quae tamen per osculationem confusa ad corporum complexum rapiebatur et vitae meae veluti medicamen fuit.